

Ευχαριστίες στον Θεό

Εδάφια κλειδιά:
**«Εισέλθετε εις τας πύλας
αυτού εν δοξολογία, εις
τας αυλάς αυτού εν ύμνω·
δοξολογεῖτε αὐτόν·
ευλογεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.**

**Διότι ὁ Κύριος εἶναι
αγαθός· εις τὸν αἰῶνα
μένει τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ
ἕως γενεάς καὶ γενεάς ἡ
ἀλήθεια αὐτοῦ.»**

— **Ψαλμός 100:4,5**

Επιλεγμένα εδάφια:
Ψαλμός 100:1-5

Η ΕΚΦΡΑΣΜΕΝΗ
επιθυμία το να
ευχαριστούμε και να
επαινούμε τον Επουράνιο
Πατέρα μας θα πρέπει να
φανερώνεται τόσο λεκτικά
όσο και με τις πράξεις μας.
Ο προφήτης Ιερεμίας
έγραψε τα εξής: «Καθώς
ευρέθησαν οι λόγοι σου,
κατέφαγον αυτούς· και ο
λόγος σου ἦτο ἐν ἐμοὶ χαρά
και ἀγαλλίασις τῆς καρδίας
μου· διότι τὸ ὄνομά σου
ἐκλήθη ἐπ' ἐμέ, Κύριε Θεέ
των δυνάμεων.»

(Ιερ.15:16) Ἐτσι, ἐκτός ἀπὸ τὴν ὑπακοή στὴν τήρηση τῶν
θεῶν οδηγιῶν, κάθε υπηρεσία που παρέχεται στὸν
Επουράνιο Πατέρα θα πρέπει νὰ γίνεται καὶ ἐθελοντικά
καὶ με χαρά. Στὸ μάθημά μας, ὁ ψαλμωδὸς γράφει:
«Αλαλάξατε εἰς τὸν Κύριον, πάσα ἡ γῆ. Δουλεύσατε εἰς
τὸν Κύριον ἐν εὐφροσύνῃ· ἔλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν
ἀγαλλιάσει.» —Ψαλμ. 100:1,2

«Γνωρίσατε ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ὁ Θεός· αὐτὸς
ἔκαμεν ἡμᾶς, καὶ οὐχὶ ἡμεῖς· ἡμεῖς εἴμεθα λαὸς αὐτοῦ
καὶ πρόβατα τῆς βοσκῆς αὐτοῦ.». (εδάφιο 3) Σὲ αὐτὸ
τὸ ἐδάφιο βρίσκουμε τὴ βάση γιὰ νὰ ἀποδώσουμε
ἐπαίνους στὸν Επουράνιο Πατέρα. Ἀναγνωρίζει ὅτι ὡς

πρόβατα, εξαρτόμαστε πλήρως από αυτόν για τη διατροφή και τη φροντίδα μας.

Υπάρχει μια οικειότητα όσον αφορά την κοινωνία που απολαμβάνουμε με τον Θεό μας, η οποία αντανακλά μια αμοιβαία αγάπη που, με τη σειρά της, μας παρακινεί να αποδώσουμε επαίνους σε ένα τόσο εξυψωμένο ον. Όπως αναλύεται στα εδάφια-κλειδιά μας, εκείνοι που εισήλθαν στην στενή οδό μέσω της αφιέρωσης και της γέννησης εκ πνεύματος απολαμβάνουν μεγάλη ευχαρίστηση δίνοντας τη ζωή τους για την υπηρεσία της δικαιοσύνης, γνωρίζοντας ότι το έλεος και η αλήθεια του Θεού διαρκούν για πάντα.

Κατά την επερχόμενη βασιλεία της δικαιοσύνης, η ανθρωπότητα στο σύνολό της θα χαίρεται και θα δοξάζει τον Θεό για την εξέλιξη του σχεδίου του που θα εξαλείψει τη θλίψη, τον πόνο και τον θάνατο. (Αποκ. 21:3,4) Πόσο θαυμάσιο είναι ότι ο Θεός μας όχι μόνο επιφυλάσσει μεγάλα πλούτη για τα πιστά μέλη του σώματος του Χριστού, αλλά και ότι κάθε μέλος της ανθρώπινης φυλής θα έχει την ευκαιρία να έρθει σε πλήρη εκτίμηση για τον Δημιουργό μας και να τον λατρεύουμε για πάντα, αν είναι υπάκουο.

Για τους αφιερωμένους, κατά την παρούσα επίγεια παραμονή μας, ένα υψηλότερο επίπεδο ευγνωμοσύνης σημαίνει ότι πρέπει να είμαστε ευγνώμονες και να αποδίδουμε επαίνους όχι μόνο για τις καλές και ευχάριστες εμπειρίες που μας έρχονται μέσω της πρόνοιας του Θεού, αλλά και για τις δοκιμασίες και τις δύσκολες εμπειρίες που επιτρέπει Εκείνος στη ζωή μας. Το να ευχαριστήσεις γι' αυτά δεν είναι εύκολο, ειδικά στην αρχή. Ωστόσο, καθώς αναπτύσσουμε μια πίστη που βασίζεται στις υποσχέσεις του Θεού, θα είμαστε σε θέση να συνειδητοποιούμε

όλο και περισσότερο ότι «πάντα συνεργούσι προς το αγαθόν εις τους αγαπώντας τον Θεόν, εις τους κεκλημένους κατά τον προορισμόν αυτού». (Ρωμ. 8:28) Στα «πάντα» μπορεί να περιλαμβάνονται δυσκολίες, διωγμοί, οικονομικά προβλήματα, προβλήματα υγείας ή ο θάνατος αγαπημένων προσώπων. Σε αυτά μπορεί επίσης να περιλαμβάνονται συκοφαντίες, κακές εκφράσεις ή παραπονημένες εικόνες σε προσωπικό επίπεδο από άλλους.

Ωστόσο, όταν η βασιλεία έχει επιτύχει τον επιδιωκόμενο σκοπό της, η ανθρώπινη οικογένεια θα κατανοήσει τότε τις ευλογίες που σχετίζονται με το σχέδιο του Θεού. Καθώς ευημερούν κάτω από αυτή τη διάταξη, πόσο θα αυξηθούν και αυτοί στην ικανότητα και την επιθυμία τους να επαινούν τον Δημιουργό μας. Πόσο διαφορετικές θα είναι οι συνθήκες εκείνη τη στιγμή. «Θέλω σε αινεί, Κύριε ο Θεός μου, εν όλη τη καρδιά μου και θέλω δοξάζει το όνομά σου εις τον αιώνα.» —Ψαλμ. 86:12 ■